

det ærede Medlem gjorde gældende, som jeg kan slutte mig til. Det er sikkert ogsaa rigtigt, at der paa dette Omraade bliver taget Reb i Sejlene, ellers kommer vi sikkert for vidt. Jeg skal imidlertid ikke opholde mig derved i Øjeblikket, men jeg vil maaske senere komme tilbage dertil. — Den næste Forandring, Ministeren har foretaget, er under § 1 B. 6., som angaar Tilskud til Kvægavlsforeninger. Her har Kommissionens Flertal foreslaaet et Tilskud af 150 Kr. for hver Tyr. Ministeren har imidlertid ment, at dette var for meget, og derfor nedsat Summen til 120 Kr. Nu tror jeg nok, at enhver, der har Kendskab til vore Kvægavlsforeninger, vil indrømme, at er der Foreninger her i Landet, der have gjort Nytte og sat gode Spor, saa er det Kvægavlsforeningerne, og derfor tror jeg, at det er meget urigtigt af Ministeren at nedsætte den omhandlede Sum. Jeg tror, at disse Kvægavlsforeninger have en stor Opgave, ligesom de allerede have vist, at de have gjort stor Nytte, og jeg finder det derfor absolut rigtigt, at de blive støttede i saa stort Omfang som overhovedet muligt. I det hele taget tror jeg ubetinget, at Statens Tilskud til Kvægavlsforeningerne gør mere Nytte og har langt større Betydning end Statstilskuddene til Præmiering af Tyre. Det ville de fleste jævne Landmænd i Jylland indrømme. — Saa findes der under § 1 C. 9. en Bevilling til Kontrolforeninger, som af Kommissionen var foreslaaet til en samlet Sum af 150,000 Kr., men af den højtærede Landbrugsminister er bleven nedsat til 120,000 Kr. Med Hensyn til denne Bevilling kan jeg navnlig slutte mig til det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. T. Nielsen). — Jeg gaar dernæst over til § 1 C. 10, hvor der findes noget nyt, nemlig en Bevilling paa indtil 30,000 Kr. til Støtte for Oprettelsen af Hesteopdrætningsanstalter, som saa nærmere beskrives i §§ 18 og 19. Den Tanke har for flere Aar siden været fremme, at vi skulde oprette Statsstutterier ogsaa for Heste til svært Trækbrug. Denne Tanke har aldrig tiltalt mig, thi Optrætningen, navnlig af den svære, jydsk Hest, er efter min Mening paa rigtig gode Hænder og hviler paa et godt, sundt Grundlag. Landmanden, navnlig den jydsk, som jeg kender bedst, har vist baade fornøden Interesse og den rette Forstaaelse med Hensyn til Optrætning af svære Heste. Oprettelsen af Statsstutterier vilde let kunne bevirke, at de private Optrættere kom til at arbejde under Tryk eller i det mindste under mere trykkede Forhold end nu. De

her foreslaaede Anstalter have for Resten en Form, som er mig langt mere tiltalende end de egentlige Statsstutterier. Thi Landmændene kunne nu slutte sig sammen, og naar Foreningen er dannet og dens Vedtægter godkendte, kan den faa Tilskud og Laan af Statskassen. Men trods den meget tiltalende Form kan jeg dog ikke helt udgive Forslaget min Tilslutning. Jeg finder nemlig, at disse Anstalter ville blive for store. Der skal nemlig dannes 10 for hele Landet, og det forlanges, at der for hver Anstalt skal være mindst 10 første Klasses Følhopper. Det finder jeg højst urigtigt. Jeg vil indskyde den Bemærkning, at jeg ikke ser bestemt, om disse 10 Følhopper skulle være paa *een* Anstalt, eller om de kunne fordeles til Medlemmerne. Men det er i det mindste klart, at Optrætningen skal være paa *een* Anstalt. Og hvad bliver da Følgen? Følgen bliver ganske simpelt den, at ingen af disse Anstalter bliver hos Bønderne eller paa Bøndergaardene, men nødvendigvis paa Herregaardene, og det finder jeg højst uheldigt og urigtigt. Det maa nemlig erindres, at navnlig i Jylland er det hovedsagelig Bondestanden, der har gjort det store Arbejde for vore Hestes Udvikling og Forbedring. Naar man altsaa overhovedet skal ind paa den Vej, hvad jeg for Resten slet ikke tror er nødvendigt, idet jeg vilde finde det mere heldigt at støtte vore nuværende Hesteavlsforeninger noget mere, maa Forholdet absolut forandres derhen, at der i Stedet for 10 bliver mindst 20 Anstalter, og at der i Stedet for mindst 10 Følhopper skal være mindst 5. Derved blev der aabnet Udvej for, at disse Anstalter ogsaa kunde blive hos Bønderne og paa Bøndergaardene. — Jeg gaar derefter over til § 1 B. 7., hvor der foreslaas en Sum af 20,000 Kr. til Oprettelse af Kvægopdrætterforeninger. De ere allerede meget indgaaende omtalte af det ærede Medlem for Horsens Landkreds, og jeg kan i det væsentligste slutte mig til hans Udtalelser. Jeg finder her ligesom ved de andre lignende Forslag, at det vil være heldigere at støtte Kvægavlsforeningerne i større Grad end tidligere, men jeg skal dog bemærke, at den foreslaaede Form for disse Foreninger tiltaler mig mere end de nuværende Avlscenter: — Jeg har saa nogle enkelte Bemærkninger at gøre til § 8, hvor det foreslaas, hvorledes Dommerne ved vore Statsskuer, Hingste- og Tyreskuer, skulle udnævnes. Det har hidtil været saaledes, at Formanden er bleven udnævnt af Landbrugsministeren, de to